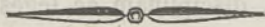

KURENDA

Przemyskiego Konsystorza biskupiego o. ł.

N^{ro} IV.

R. 1874.

Nr. 32.

Dilectis Filiis Nostris S. R. E. Cardinalibus et Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis Imperii Austriaci. PIUS PP. IX. Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres præs. Ss. D. N. Pii.
Salutem et Apostolicam Benedictionem. —

Vix dum a Nobis catholico orbi denunciata fuerat per litteras datas die 24. Novembris, anno superiori, persecutio immanis contra Ecclesiam Dei, in Borussia et Helvetia praesertim excitata; quum nova moerori Nostro accessit sollicitudo ex allatis nuntiis denales, Archialiiis injuriis impendentibus eidem Ecclesiae, quae Sponso Divino similis effecta, jam et episcopos ipsa conqueri merito potest ea prophetica voce: *super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* (Ps. 68, 27.) Quibus injuriis eo gravius angimur, quod a Gubernio irrogenturstriaci dto. 7. Imperii Au- Martii 1874.
Austriacae nationis, quae jam pridem maximis Christianae reipublicae temporibus huic Martii 1874.
Sedi Apostolicae conjunctissima pro catholica fide strenue decertavit.

Equidem jam aliquot ab hinc annis quaedam in isto Imperio latae sunt leges et ordinationes sanctissimis Ecclesiae juribus et solemnibus pactis plane adversae, quas in Nostra allocutione ad Venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales habita die 22. Junii anno 1868. condemnare et irritas declarare pro officii Nostri munere debuimus. Nunc vero publicis Imperii Comitii expendendae et approbandae proponuntur novae leges, quae eo manifeste spectant, ut catholica Ecclesia in perniciosissimam servitutem sub arbitrio civilis auctoritatis, contra divinam Jesu Christi Domini Nostri institutionem, omnino redigatur. Humani enim generis Creator et Redemptor Ecclesiam fundavit tanquam visibile

Divina providentia Pa-
pae IX. Episto-
stola encycli-
ca ad Cardi-
nales, Archi-
episcopos
et Episcopos
Imperii Au-
striaci

suum in terris regnum. non modo supernaturali charismate infallibilis magisterii ad sacram doctrinam tradendam, et sanctissimi sacerdotii ad divinum cultum animarumque sanctificationem sacrificio et sacramentis promovendam, verum etiam propria et plena regiminis potestate instructum ad ferendas leges, ad judicia exercenda, ad salubrem coërcitionem adhibendam in rebus omnibus, quae ad proprium finem regni Dei in terris pertineant. — Quoniam vero supernaturalis haec regimini ecclesiastici potestas, ex ipsa Jesu Christi institutione, diversa prorsus est atque independens ab imperio politico; idcirco ipsum regnum Dei in terris regnum est societatis perfectæ, quod continetur et gubernatur suis legibus, suis juribus, suis præpositis, qui pervigilant quasi rationem pro animabus reddituri non civilis societatis rectoribus, sed principi pastorum Jesu Christo, a quo dati sunt pastores et doctores nulli terrenae potestati in obeundo ministerio salutis obnoxii (*Uf. Hebr. 13, 17. Eph. 4, 11. I. Petr. 5, 2.*) Quare sicut ad sacros Antistites munus regendi, ita omnes fideles, monente Apostolo, officium pertinet eisdem obediendi et subjacendi; et proinde etiam populis catholicis sanctissimum jus est, ne in hoc officio divinitus injuncto sequendi doctrinam, disciplinam ac leges Ecclesiae a civili gubernio impediantur. — Iamvero ipsi Nobiscum probe intelligitis, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres, quam gravis violatio hujus divinae constitutionis Ecclesiae, quam intolerabilis subversio jurium Apostolicae Sedis sacrorum Antistitum, ipsiusque populi catholici in earum legum rogatione, de quibus apud Austriaca Comitata nunc agitur, contineatur et pajam promulgetur. — Nam secundum easdem leges Ecclesia Jesu Christi in omnibus fere rationibus et actionibus, quae ad regimen fidelium spectant, supremo civilis auctoritatis imperio prorsus obnoxia et subjecta existimatur atque habetur; idque in ea *Motivorum* expositione, quae vim et sensum propositarum legum explicat, aperte veluti principii loco statuitur. Hinc etiam declaratur diserte, Gubernii civilis esse ex suprema sua potestate leges ferre quemadmodum de civilibus, ita etiam de ecclesiasticis rebus, utpote quod Ecclesiae advigilare et dominari debeat non secus ac aliis quibuscumque civium societatibus privatis mereque humanis intra Imperii fines existentibus. — Itaque civile Gubernium sibi arrogat tum judicium ac proinde magisterium de constitutione et juribus Ecclesiae catholicae, tum supremum ejusdem regimen, quod partim per se ipsum suis legibus suaque actione, partim per ecclesiasticos viros sibi mancipatos exercent. — Quo fit, ut potestati sacrae ad regendam Ecclesiam, ad opus ministerii atque ad aedificationem Corporis Christi divinitus institutae arbitrium et vis subrogetur terreni imperii. Contra hujusmodi sacrorum usurpationes pro jure et veritate catholica respondet magnus Ambrosius. „Allegatur, imperatori licere omnia, ipsius esse universa. Respondeo: noli te gravare ut putes te in ea, quae divina sunt, imperiale aliquod jus habere. Noli te extollere, sed esto Deo subditus. Scriptum est: quae Dei, Deo; quae Caesaris, Caesari. Ad imperatorem palatia pertinent, ad sacerdotem Ecclesiae“ (*S. Ambr. ep. 20, n. 19.*) — Quod vero ad ipsas leges attinet, quibus memorata *Motivorum* expositio praefigitur, licet eae speciem aliquam

moderationis praeseferre fortasse videantur, si cum novissimis Borussicis legibus comparentur, re tamen vera ejusdem rationis et indolis sunt, eamdemque Catholicae Ecclesiae in Austriaca ditione parant perniciem. — Nolumus singula earumdem legum capita prosequi; verum silentio praeterire nullo modo possumus gravissimam injuriam, quae ipsa harum legum propositione infertur Nobis ipsis et huic Apostolicae Sedi, nec minus vobis, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres, ac toti populo Catholico istius Imperii. Conventio nimirum inter Nos et serenissimum Imperatorem anno 1855 inita, ac ab eodem catholico principe solemnibus sponsione munita totique Imperio instar publicae legis promulgata, nunc Imperii Comitibus declaranda proponitur tamquam omni prorsus ex parte abrogata et irrita idque nulla cum hac Apostolica Sede tractatione praegressa, imo et justissimis Nostri exostulationibus plane contemptis. Haec profecto iis temporibus, quibus fides publica adhuc valuit, ne tentari quidem potuissent; nunc vero in hac tristissima rerum conditione et tentantur et perficiuntur. Contra hanc solemnem pacti conventi violationem coram Vobis, Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, iterum protestamur; multo vero magis intimo animi Nostri dolore denunciamus ac reprobamus injuriam illam toti Ecclesiae illatam, dum et hujus Concordatus abrogationis et ceterarum connexarum legum causa et excusatio audacter refertur ad definitiones revelatae doctrinae ab Oecumenico Vaticano Concilio editas, atque haec ipsa catholica dogmata impie appellantur innovationes et commutationes doctrinae fidei et Constitutionis Ecclesiae catholicae. (*Motivorum Expos. p. 25.*) Equidem si qui sunt in Austriaca ditione, qui nefariis ejusmodi commentis catholicam fidem abjiciant, eam retinet ac profitetur cum gloriosis Avis suis totaque imperiali domo augustissimus Princeps, eam retinet ac profitetur longe maxima pars populi, cui leges feruntur talibus commentis innixae. Ita Nobis insciis et invitis rescissa conventionem solemnem, quam cum serenissimo Imperatore celebravimus, ut animarum saluti simul et civilis reipublicae commodis prospiceretur, nova quaedam forma juris obtenditur, et nova facultas civili Gubernio vindicatur, ut Marte proprio de spiritualibus et ecclesiasticis negotiis quidquid visum fuerit, constituat atque decernat. Id eo valet, ut iis, quae modo rogantur legibus, inviolabilis Ecclesiae libertas in animarum curatione, in regimine fidelium, in religiosa institutione populi et cleri ipsius, in vita ad evangelicam perfectionem exigenda, in administratione et proprietate ipsa bonorum importunis nexibus implicetur atque praepediatur; perversio inducatur catholicae disciplinae, foveatur ab Ecclesia defectio, sectarumque coalitio et conspiratio contra veram Christi fidem legum praesidio communiatur. Magna profecto Nobis copia memorandi foret, quid et quantum malorum, si leges hujusmodi perferantur, metuendum sit; at vero prudentiam vestram, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres, id neque fallere nec praeterire potest. Scilicet officia fere omnia et beneficia ecclesiastica, imo et exercitium pastoralium munerum ita civili potestati fient obnoxia, ut sacri Antistites, si novis iuribus (quod absit) acquiescerent, regimen diocesium, pro quo districtae rationem Deo sunt reddituri, non amplius juxta sa-

luberrima Ecclesiae praescripta retinere, sed ad nutum et arbitrium eorum qui reipublicae praefuerint, tractare et moderari cogentur. Quid porro ex iis rogationibus expectandum erit, quae de agnitione religiosorum ordinum inscribuntur? Earum sane noxia vis et mens inimica tam aperta est, ut nemo non intelligat, eas ad corruptionem et perniciem religiosarum familiarum excogitatas esse et comparatas. Temporalium denique bonorum jactura, quae imminet, tanta est, ut a manifesta publicatione et direptione vix differat. Ea bona siquidem post infensas leges probatas, civile Gubernium in potestatem suam erit redacturum, sibi que jus et fas esse ducet ea dividere, conferre et vectigalibus impositis sic extenuare, ut misera quae dabitur possessio et usus, non ad Ecclesiae decus, sed ad ejus ludibrium et ad velamentum iniustitiae relicta haud immerito existimetur. — Quum hae sint leges, de quibus in publicis Austriaci imperii comitiis disceptatur, et iis, quae demonstravimus, principiis nitantur, perspecta vobis plane sunt, Dilecti Filli Nostri et Venerabiles Fratres, praesentia pericula quae gregibus vigilantiae vestrae concreditae impendunt. Unitas namque et pax Ecclesiae in discrimen vocatur, illudque agitur ut ei libertas adimatur, quam S. Thomas Cantuariensis scienter dixit: „animam esse Ecclesiae, sine qua nec viget nec valet adversus eos, qui quaerunt hereditate sanctuarium Dei possidere“ (*S. Thom. Cantuar. ep. 75. ad Episc. Angliæ.*) Quam sententiam jam antea defensor alter ejusdem libertatis invictus, S. Anselmus verbis hisce explicaverat: „Nihil magis diligit Deus in hoc mundo quam libertatem Ecclesiae suae; qui ei volunt non tam prodesse quam dominari, procul dubio Deo probantur adversari: liberam vult esse Deus sponsam suam, non ancillam“ (*S. Anselm. Ep. 9. ad Balduinum regem.*) — Quapropter pastoralem sollicitudinem vestram, et zelum quo flagritis pro domo Dei, magis magisque excitamus et incendimus, ut periculum quod instat, contendatis amovere. Magnos sumite animos, quibus dignum virtute vestra certamen obeatis. Certum namque Nobis est, nihil vos fore animis neque virtute minores iis Venerabilibus Fratribus, qui alibi inter vexationes acerbissimas pro hac ipsa libertate Ecclesiae opprobriis et tribulationibus spectaculum facti non modo rapinam bonorum suorum cum gaudio suscipiunt, sed etiam in vinculis certamen sustinent passionum. (*Hebr. 10. 32. seq.*) — Ceterum non in viribus nostris sed in virtute Dei spes omnis posita est, Dei namque causa agitur, qui oraculo nunquam defecturo nos ita praemonuit et erexit: In mundo pressuram habebitis, sed confidite, ego vici mundum. (*Joan. 16. 33.*) Nos itaque, qui pro munere Nostro Apostolico in hoc bello tam vario et atroci contra Ecclesiam indicto, divina gratia infirmitatem Nostram roborante, duces constituti sumus, ea vobis renunciamus ac spondemus, quae S. Martyr Cantuariensis verbis olim expressit huic aetati et periculo apprimè congruentibus: Causa quam contra nos exercent inimici Ecclesiae, inter ipsos et Deum est, quia nos nihil aliud ab eis quaerimus, nisi quod Ecclesiae suae aeterno testamento pro ea in suscepta carne immortalis reliquit Deus. In fide ergo et charitate Christi exurgatis Nobiscum in auxilium Ecclesiae, et auctoritate et prudentia vobis collata occurrите hominibus, quibus nullorum

successuum copia sufficit, si Ecclesia Dei gaudet libertate. Confidimus in vobis abundantius, praesertim in causa Dei. De Nobis autem pro certo tenete, quia satius ducimus mortem incurrere temporalem, quam miserae servitutis angustias perpetuare. Nam hujus controversiae exitus trahetur ad consequentiam temporum futurorum, ut Ecclesia aut perpetuis, quod absit, aerumnis lugeat, aut perenni gaudeat libertate.“ (S. Thom. Cant. ap. 33.) Quum autem vobis interea adnitendum sit, ut quae instant pericula, auctoritate, prudentia et studiis vestris praecaveatis, nihil utilius aut prudentius fore intelligitis, quam, ut collatis consiliis disquiratis ac deliberetis, quaenam rationes viaeque aptiores suppetant, quo certius atque efficacius propositum finem assequamini. Dum Ecclesiae jura impetuntur vestrum est, ut adscendentes ex adverso murum opponatis pro domo Israel; solidius vero propugnaculum erit et defensio validior, quo magis concors et in unum conspirans singulorum opera et conatus erit; et quo diligentius praevisa et constituta fuerit agendi ratio pro varia necessitate rerum, quae forte ceciderint, adhibenda. Quare vos etiam atque etiam hortamur, ut quamprimum conveniatis in unum, et comunicatis consiliis normam constituatis certam omnibusque probatam, qua pro officii vestri ratione propulsetis unanimes mala ingruentia, et Ecclesiae libertatem fortiter tueamini. Haec ideo vos a Nobis moneri par erat, ne officio Nostro in tanta rei gravitate deesse videremur. Nam persuasum Nobis est, vos etiam citra hortationes Nostras haec ultro fuisse effecturos. Alioquin nondum spem omnem abjecimus fore ut eas quae protenduntur calamitates, alio tramite Deus avertat. Nos enim movet ad bene sperandum pietas et religio Carissimi in Christo Filii Nostri Francisci Josephi Imperatoris et Regis, quem Nos novis litteris hodierna die ad ipsum datis enixe obsecravimus, ne unquam committere velit, ut in amplissima ditione sua inhonestae servituti tradatur Ecclesia, et catholici cives ejus imperio subjecti in summas angustias adducantur. Quoniam vero multi adversus Ecclesiam conituntur et mora quaevis plena semper periculo est, vos minime oportet desides conquiescere. Praesit Deus consilii vestris, et potenti praesidio suo vos adjuvet, ut quae ad decus Nominis Ejus et animarum salutem maxime pertinent constituere et perficere feliciter valeatis. In auspiciis autem caelestis hujus praesidii et praecipuae benevolentiae Nostrae testimonium Apostolicam benedictionem vobis universis et singulis, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres, nec non Clero et fidelibus vigilantiae vestrae commissis peramanter impertimus. Datum Romae apud S. Petrum die VII. Martii anno Domini 1874. Pontificatus Nostri vice-simoctavo. PIUS PP. IX.

Pervenit ad notitiam Nostram, superiores conventuum religiosorum, nec non parochos ecclesiarum, ad quas concursus populi fidelis fieri solet, absque haesitatione admittere sacerdotes ex alienis diocesis advenientes ad excipiendas fidelium confessiones, et quidem, sub hoc vano praetextu, quod advenae illi semel jam jurisdictionem a Nobis habuerint, vel quod pejus, ex falsa opinione, acsi praepositis ecclesiarum et conventuum

Nr. 1412.

In causa jurisdictionis sacerdotum ex aliena Diocesi.

facultas inserviat jurisdictionem concedendi. Huic abusui, qui Sacramenti validitatem periculo exponit, obicem ponere cupientes, declaramus, neminem extraneum absque Nostra jurisdictione ad audiendas fidelium confessiones admitti posse, præter sacerdotes in vicinitate ecclesiarum hujatis Diœcesis degentes, notos et approbatione Ordinarii sui provisos. Sub uno in memoriam revocamus prohibitionem audiendi fidelium confessionem sacramentalem extra confessionale, in Curr. II. 1873 publicatam. — Tandem reservatum circa nutrices apud judeos ita intelligendum esse volumus, ut hujusce peccati rea, etiamsi famulitium istud deseruerit, ab hocce crimine nonnisi a sacerdote potestatem a reservatis habente absolvi possit.

Premisliæ die 3. Junii 1874.

L. 226. Od roku 1863 istnieje w tej dyecezyi Stowarzyszenie modlitw kapłanów pod nazwą O Bractwie niem „Złotej korony.“ którego głównem zadaniem jest przez ofiarowanie Przenajśw. Krwi złotej korony Chrystusowej składać podziękowania Panu Bogu za wszystkie łaski udzielone Najśw. Pani Najśw. Maryi Panny. nie w Jej Poczęciu Niepokalanem. Ponieważ spis członków żyjących i zmarłych należy co roku przesyłać do Rzymu dla wciągnięcia do tamtejszych katalogów, gdzie się odbywają nabożeństwa za dusze zmarłych; zaś po kilkoletniej przerwie w sprawozdaniach okazało się, że wielu kapłanów niema udziału w tej koronie, na której czele stoi sam Ojciec święty, przeto wzywamy chcących przystąpić do tego związku modlitw, aby przez WW. XX. Dziekanów objawili Nam życzenie swoje; poczem otrzymają odnośne modlitwy wraz ze spisem i liczbą koron w dyecezyi Naszej istniejących. Również wtedy się dowiedzą, do której korony wpisani zostali, i którego dnia mają w intencji wyż wyrażonej ofiarować mszę św.

W Przemyślu 3. Czerwca 1874.

Nr. 94. Hisce promulgantur pro informatione Confessariorum casus in dicecesi Premisliensi pr. ex 1873. r. gr. c. Illustrissimo ac Reverendissimo Domino Loci Ordinario reservati. 1) Homicidium voluntarium. 2) Percussio patris vel matris. 3) Incestus in primo Consanguinitatis vel affinitatis gradu. 4) Procuratio abortus secuto effectu. 5) Bestialitas. 6) Confessio sacramentorum coram presbytero Ecclesiæ Romanæ non unito. 7) Commixtio carnalis cum judæis, nec non famulitium nutricum apud judæos. 8) Incendium ædium. 9) Sollicitatio ad turpia in S. poenitentiae & tribunali. — Casu hujusmodi in confessione fidelium ritus græci obveniente, ad Ordinariatum Episcopalem rit. gr. c. pro potestate absolvendi recurrendum est.

A Consistorio Episcopali rit. lat.

Premisliæ die 2. Maji 1874.

Niniejszem udziela się WW. Duchowieństwu parafialnemu treść rozporządzenia Wys. L. 798. Ministerstwa spraw wewnętrznych dd. 27. Lutego 1874. do L. 1702. wydanego do c. k. Namiestnictwa w Galicyi, a tycaącego się obcokrajowców, w szczególności zaś Włochów tu nie w Ministerstwie spr. w. tycaące się obcokrajowców, w szczególności Włochów w Galicyi śluby małżeńskie zawierających, którego treść jest następująca: "Obcokrajowcy, którzy się chcą zaślubić w królestwach lub krajach w Radzie państwa reprezentowanych, mają według praw istniejących poprzednio wykazać się przed funkcyonaryuszami do dania im ślubu postanowionymi, dokumentem, że według praw swego kraju, wolno im zawierać ważne małżeństwo. Względem włoskich obywateli, mogą takie dokumenty wystawiać tylko urzędnicy stanu cywilnego, jakimi według dekretu król. z 15. Listopada 1865. są tamże burmistrzowie czyli tak zwani "podesta," lub ich zastępcy, czyli delegaci. Delegacja zaś powinna być potwierdzona przez królewskiego prokuratora czyli po naszymu komisarza. — Konsulowie włoscy nie są upoważnieni do wydawania takich dokumentów do zawarcia ważnego małżeństwa. Wzywając WW. Duchowieństwo do zachowania powyższego rozporządzenia, polecamy iżby XX. rządcy parafii w wypadkach zawierania małżeństw przez obcokrajowców — czyto jedna lub obydwie strony z zagranicy pochodzą — przedłożone sobie dokumenta, jako to: metrykę chrztu, świadectwo wolnego stanu czyli bezzenności, paszport i t. d. na wypadek jakiejś wątpliwości Konsystorzowi przedkładali oczekując upoważnienia do pobłogosławienia zamierzonemu małżeństwu.

Z Konsystorza Biskupiego ob. łac.

W Przemysłu dnia 1 Maja 1874.

Wysokie c. k. Ministerstwo W. i O. odpowiedziało reskryptem z dnia 25. Marca Nr. 1059. 1874. L. 2374 na dotyczące zapytanie Wys. c. k. Namiestnictwa: a) że kapłan administrujący *excurrento beneficium curatum* ma prawo do pobierania dochodów należących się Do jakiego wynagrodzenia mają prawo a) kapłani administrujący *excurrento beneficium curatum*, b) kapłani, którzy obok stałej lub prowizorycznej posady katechety przy szkole głównej normalnej pełnią obowiązki wikaryusza najwięcej dziesięć złr. miesięcznie wynosić może, jeżeli dotacya kooperatora pochodzi z funduszu religijnego.

W Przemysłu dnia 5. Czerwca 1874.

Do jakiego wynagrodzenia mają prawo a) kapłani administrujący *excurrento beneficium curatum*, b) kapłani, którzy obok stałej lub prowizorycznej posady katechety przy szkole głównej normalnej pełnią obowiązki wikaryusza najwięcej dziesięć złr. miesięcznie wynosić może, jeżeli dotacya kooperatora pochodzi z funduszu religijnego.

L. 71./pr. Z wielką przyjemnością donosimy WW. Duchowieństwu, że oprócz urzędowego listu Ogłasza się którym nowo mianowany Wiedeński Nuncyusz Apostolski Jego Excellencya Książdz Lu-
 podziękowa- dwik Jakobini Arcy-Biskup Tessalonicki i. p. zapowiedział rozpoczęcie funkcji swojej przy
 nie Ojca św. Najjaśniejszym Cesarzu naszym i Królu Apostolskim, otrzymaliśmy od tegoż Księdza Nun-
 za składane Świętopietrze. cyusza drugie pismo z polecenia Jego Eminencyi Kardynała Antonellego wydane, które
 jako zawierające wyrazy podziękowania i błogosławieństwa Ojca Ś. za przesyłane z die-
 ceczyi Świętopietrze ogłaszamy WW. Duchowieństwu z życzeniem, aby zawiadomiło wier-
 nych o łaskawości Namiestnika Chrystusowego:

„Illustrissime ac Reverendissime Domine! Cum jam Eminentissimus et Reverendissi-
 mus Dominus Cardinalis Antonelli receperit & tradiderit Ssmmo Domino obolum S. Petri
 novum argumentum filialis amoris, ab Amplitudine Tua Rsmma nuperrime oblatum, Idem
 Emmus Card: gratiosissimum munus mihi injunxit, Amplitudini Tuæ significandi, Suam
 Sanctitatem sensibus paternæ benignitatis et peculiaris gratitudinis affectam mandasse, ut
 egregio Pastori (Premisliensi l. r.) debitæ grates reddantur propter istud novum ejus sol-
 licitudinis testimonium, quam ipse profitetur in miserabili conditione Augusti Capitis ec-
 clesię, eique benedicit ex corde una simul cum grege ipsius pastoralibus curis comisso. —
 Hac ratione meo munere functus intimis meæ existimationis & venerationis signis me
 profiteor. Amplitudinis Vestræ Illustrissimæ & Rsmmæ Vindobonæ 23. Aprilis 1874. Hum-
 mu Addmmus servus L. Archiepiscopus Thessalonicensis Nuntius Apostolicus.“

Z Konsystorza bisk. o. ł.

W Przemysłu d. 1. Maja 1874.

Składki pobożne.

Składka na

skarbk W kurendzie I. z 1874. wykazano pozostałą sumę: 1202 złr. 33 $\frac{1}{2}$ ct. 7 cwanc., 12 floren.,
 Ojca św. 5 talar., 5 franków w srebze, 1 dukat i 15 Napoleondorów w złocie; Od 28. Lutego 1874. ofiarowali:
 JX. Smoleński od siebie i parafian swoich 7 złr., Parafia Pysznica 20 złr., ks. Prugar 4 złr. 42 $\frac{1}{2}$ ct., ks.
 Chilla 1 złr., konwent OO. Franciszkanów w Kalwaryi Pacl. 10 złr., Parafia Chłopice 14 złr 73 $\frac{1}{2}$ ct.,
 Łowce w czasie processyi do Chłopice 8 złr. 15 ct., Kaszyce 5 złr., Łowce 7 złr. 46 $\frac{1}{2}$ ct., Pruchnik 16 złr.,
 Rokietnica 9 złr. 35 ct., Tyrawa Wołoska 2 złr., Mrzygłód 2 złr., Uherce 1 złr., JW. Aniela hr. Krasicka
 z Leska 100 złr., JW. ks. Biskup 100 złr., JW. Edmund hr. Krasicki 60 złr., JW. Aniela hr. Krasicka 25 złr.,
 Parafianie kościoła Leskiego 55 złr., Parafia Trześniów 23 złr., Wy. Łukasiewicz 50 złr. — Za zmienione
 9 flr. srebr. otrzymano 9 złr. 57 ct. Razem do 29. Kwietnia 1874.: 1738 złr. 3 ct. i pozostała po zmianie
 wyżej wykazanej kwota w srebze i złocie. *Dnia 29. Kwietnia 1874. odesłano na ręce ks. Nun-
 cyusza w Wiedniu 1700 złr.* Pozostało po strąceniu portoryum w kwocie 2 złr. 5 ct. w kasie 35 złr.
 98 ct. i wyżej wyszczególnione monety srebrne i złote.

Za powyższą posyłkę nadesłał ks. Nuncyusz podziękowanie z dnia 8. Maja 1874. do L. 127, następującej treści: *Illustrissime ac Reverendissime Domine! Honori mihi duco Dominationi Vestrae Illmæ et Rmæ nuntiare, rite me accepisse unā cum humanissimis suis litteris die 29. mensis proxime præterlapsi sub Nr. 70 datis mille et septingentos florenos Austriacæ monetæ in banconotis, quæ pecuniae summa a Cleri et fidelium in Sua diœcesi degentium pietate collata fuit, ut calamitatibus quibus Sanctissimus Pater ob impiorum hominum seditiosas molitiones premitur, occureret. Meum erit prædictam summam ad destinationem suam ulterius transmittendam curare. Non possum, quin hac arrepta occasione promeritis extollam laudibus reverentiam et filialem caritatem, quibus tum Dominatio Vestra Illustrissima ac Rdma tum fidelis grex pastorali Suæ Curæ concreditus Sanctam Apostolicam Sedem et Romanum Pontificem prosequuntur. Dum Dominationi Vestrae Illmæ et Rdmæ et omnibus piis oblatores nomine Suæ Sanctitatis et meo quoque nomine gratias quam maximas ago, cum peculiaris observantiæ cultu permaneo Dominationis Vestrae Illmæ ac Rmæ humillimus et addictissimus servus Ludovicus Archiepiscopus Thessalonicensis, Nuntius Apostolicus.*

Do pozostałej kwoty przybyło od 29. Kwietnia 1874: ks. Szediwy 5 zŕ., ks. Glazer 5 zŕ., ks. Spis 5 zŕ., ks. Pelczar 5 zŕ., ks. Hipp. Ryznerski 1 flor. sŕebny, ks. Dzierzyński 1 zŕ., ks. Mazurkiewicz 2 zŕ., ks. Łobos 10 zŕ., ks. Kirchenberger 15 zŕ., ks. Pawłowski 10 zŕ., ks. Ziemiański 5 zŕ., ks. Skwierczyński 10 zŕ., ks. Cymbul 10 zŕ., ks. Tranda 2 zŕ., ks. Pastor 1 zŕ., ks. Olkiszewski 1 zŕ., ks. Łękawski 2 zŕ. 50 ct., ks. Biega Hen. 1 zŕ., ks. Sobczyński 1 zŕ., ks. Knurkiewicz 1 zŕ., ks. Smolik 1 zŕ., ks. Leszczyński 1 zŕ., ks. Tyburski 1 zŕ., ks. Gargaszyński 1 zŕ., ks. Kupiacki 1 zŕ., ks. Zgórski 1 zŕ., ks. Michua 1 zŕ., ks. Ślczkowski 1 zŕ., ks. Herman S. 1 zŕ., ks. Birkenmayer 5 zŕ., ks. Nowicki 50 ct., ks. Stępień 50 ct., ks. Nicołek 30 ct. Parafianie Haczowscy 18 zŕ. ks. Lech 3 zŕ., ks. Stelmachniewicz 2 zŕ., ks. Poprawski 6 zŕ., ks. Stasicki 1 zŕ., ks. Wojciechowski 1 zŕ., ks. Laskowski 1 zŕ., ks. Błotnicki 20 ct., ks. Puzon 2 zŕ. Konwent OO. Reformatorów w Jarosławiu ze składek 18 zŕ. 32 ct. — Za zmienię 4 talary i 1 floren w sŕebrze otrzymano 7 zŕ. 42 ct. Razem z pozostałą resztką: 203 zŕ. 72 ct. i 7 cwancyg., 3 floren., 1 talar, 5 franków, 1 zŕ., 15 Napoleondorów w sŕebrze i złocie.

W Kurendzie I. z r. 1874. wykazano 30 zŕ. 83 ct. Od 28. Lutego b. r. ofiarowali: ks. Smoŕleński od siebie i parafian 3 zŕ., Parafia Tyrawa Wołoska 2 zŕ., JW. ks. Biskup 10 zŕ., ks. Szediwy 1 Na Missyie w zŕ., ks. Glazer 3 zŕ., ks. Spis 1 zŕ., ks. Pelczar 1 zŕ., ks. Ryznerski 20 ct., ks. Mazurkiewicz 20 ct., Bułgaryi. Przew. Kapituła 5 zŕ., ks. Łobos 2 zŕ. 77 ct., ks. Tranda 1 zŕ., ks. Pastor 20 ct., ks. Olkiszewski 20 ct., ks. Łękawski 50 ct., ks. Biega 20 ct. Razem 62 zŕ. 10 ct. Z tej sumy doręczono dnia 1. Maja b. r. Ojcu Przewłockiemu Z. Z. celem przesłania na miejsce przeznaczenia 60 zŕ. Dalej ofiarowali: Kler Dekanatu Miechocińskiego 4 zŕ. 60 ct. Dekanatu Rymanowskiego 3 zŕ. 20 ct. — *Zostaje w kasie 9 zŕ. 90 ct.*

Na Missye w Oryencie. W Kur. I. z 1874. wykazano 4 *złr. 25 ct.* Ofiarowali następnie: JW. ks. Biskup 10 *złr.*, ks. Szediwy 20 *ct.*, ks. Glazer 50 *ct.*, ks. Spis 20 *ct.*, ks. Pelczar 1 *złr.*, ks. Ryznerski Hip., ks. Mazurkiewicz, ks. Tranda, ks. Pastor, ks. Olkiszewski, ks. Biega po 20 *ct.*; Przew. Kapituła 5 *złr.*, ks. Łękawski 50 *ct.* Razem 22 *złr. 85 ct.*, którą kwotę odesłano dnia 2. Maja 1874. do Konsystorza metrop. Wiedeńskiego. — Dnia 8. Maja nadesłano od Kleru Dekanatu Rymanowskiego 3 *złr. 20 ct.*

Na Missye w Afryce. W Kur. I. z 1874. wykazano 14 *złr. 80 ct.* Ofiarowali następnie: Parafia Tyrawa Woł. 1 *złr.*, JW. ks. Biskup 10 *złr.*, Przew. Kapituła 5 *złr.*, ks. Pelczar 1 *złr.* ks. Glazer i ks. Łękawski po 50 *ct.* kks. Szediwy, Spis, Ryznerski, Mazurkiewicz, Tranda, Pastor, Olkiszewski, Biega Hr. po 20 *ct.* — Razem 34 *złr. 40 ct.*; którą kwotę odesłano dnia 2. Maja b. r. do Konsystorza metrop. Wiedeńskiego. Dnia 8. Maja nadesłano od Kleru Dekanatu Rymanowskiego 3 *złr. 20 ct.*

Na Missye w Ameryce. W Kur. I. z 1874. wykazano 9 *złr. 65 ct.* Ofiarowali następnie: Parafia Tyrawa Woł. 1 *złr.*, JW. ks. Biskup 10 *złr.*, Przew. Kapituła 5 *złr.*, ks. Pelczar 1 *złr.* kks. Glazer i Łękawski po 50 *ct.*, kks. Szediwy i Tranda po 30 *ct.*, kks. Spis, Ryznerski, Mazurkiewicz, Pastor, Olkiszewski, Biega H. po 20 *ct.* — Razem 29 *złr. 45 ct.*; którą kwotę odesłano d. 2. Maja b. r. do Konsystorza metrop. Wiedeńskiego. Dnia 8. Maja nadesłano od Kleru Decanatu Rymanowskiego 3 *złr. 20 ct.*

Na grób Zbawiciela w Jerozolimie. W Kur. I. z 1874. wykazano 29 *złr. 93. ct.* Ofiarowali następnie: Parafia Tyrawa Woł. 1 *złr.*, JW. ks. Biskup 20 *złr.*, Przew. Kapituła 5 *złr.*, ks. Pelczar 1 *złr.*, kks. Szediwy, Glazer, Tranda, Łękawski po 50 *ct.*, ks. Spis 30 *ct.*, kks. Ryznerski, Mazurkiewicz, Pastor, Olkiszewski, Biega H. po 20 *ct.* Razem 60 *złr. 23 ct.*; którą kwotę dnia 2. Maja b. r. odesłano do Konsystorza metrop. w Wiedniu. Dnia 8. Maja nadesłano od Kleru Dekanatu Miechocińskiego 4 *złr 80 ct.*

Składka na odnowienie kościoła katedralnego. Do wykazanej w kur. I. z r. 1874. ogólnej sumy składek: 11 dukatów, 4100 *złr. w papierach wartościowych i 438 złr. 89 cnt. bądź w książeczkach kasy oszczędności bądź w gotówce*, przybyło: ks. Padowicz ofiarował 10 *złr.*, ks. Harmata 10 *złr.*, ks. Łomiński 5 *złr.*, ks. Wronski 5 *złr.*, ks. Günther 5 *złr.*, ks. Nowotarski 5 *złr.*, ks. Kaczanowski 2 *złr.*, ks. Kędra Jan 2 *złr.*, ks. Wyżykowski 1 *złr. 50 cnt.*, ks. Sapecki W. 1 *złr.*, ks. Urbańczyk 1 *złr.*, ks. Grodecki 20 *złr.*, ks. Kaszubski 10 *złr.*, za kupon od oblig. N. 359867. na 100 *złr.* ofiarowanej przez ks. Gargaszyńskiego 2 *złr. 22 cnt.*, (dnia 28 Marca b. r. zakupiono obligacyą indemn. N. 23953. na 100 *złr. za 81 złr. 16 ct.*;) Ofiarę W. Bala 5 dukat. czyli 26 *złr. 50 cnt.*, przeznaczyla Przew. Kapituła na kościół katr. za kupon od 5 obligacyi po 100 *złr.* wpłynęło 11 *złr. 80 cnt.* ks. M. S. ofiarował 10 *złr.*, ks. Kan. Szediwy złożył 78 *złr.* na stipendia mszalne, msze przypadające odprawili WW. Księża Dekanatu Miechocińskiego) ks. Puzon Jan ofiarował 12 *złr.*, za kupony od listów zastawnych wpłynęło 95 *złr.* Zakupiono dwa listy zastawne a. 100 *złr. za 172 złr. 74 cnt. i jedną obligacyę indemn. na 50 złr. za 39 złr. 80 cnt.*;) Ogólna suma składek do dnia 28 Maja b. r. wynosi: 11 dukatów, 4450 *złr. w papierach wartościowych i 458 złr. 21 ct. w. a. bądź w gotówce, bądź w książeczkach kasy oszczędności.*

Dodatkowo do wykazanych w kur. z 1874. ofiar, w Dekanacie Drohobyckim złożonych, na- Spis ofiar do
 stępuje spis ofiar dla kościoła w Medenicach w r. 1873. W. Eleonora Sieromska ofiarowała Obrus webowy kościołów i
 z robotą siatkową na ołtarz N. M. P. wartości 8 złr., i firanki na wielki ołtarz wartości 6 złr. Ze skła- restauracy
 dek po kościele sprawiono 3 alby z koronką u dołu i rękawów wartości 31 złr. 50 ct., i 6 ręczników za- budynków ko-
 1 złr. 20 ct. — Również ze składek i z przyczynieniem się miejscowego ks. Proboszcza kwotą 25 złr., spra- ścielnych i
 wiono: ornat fioł. za 55 złr., stułę do chrztu za 6 złr., cingulum 1 złr. 75 ct., bursę do chorych za 6 złr. 1873 usku- plebańskich w
 naczynie na oleje św. za 1 złr.; Barbara Kisierowa ofiarowała puszkę jedwabną, nieco złotem tkaną war- tecznionych.
 tości 10 złr.

Z Konsystorza biskupiego o. ł.

W Przemysłu 30. Maja 1874.

Z demoniczną szybkością szerzące się przewrotne pisma czasowe, peryodycz- L. 1074.
 ne i beletrystyczne, nadto złe i bezbożne zdania, które z parlamentów, kółek rozmaitych Poleca się
 i domów szynkownych rozchodzą się i osadzają pomiędzy ludźmi, wymagają przeciwdzia- WW. Ducho-
 łania i częstokroć doraźnego wypchnięcia za drzwi błędu, który wpadł do duszy dobrej wienstwu
 woli i jeszcze niezsutej. Jest to zadaniem WW. Duchowieństwa natychmiast wymiatać wspieranie
 tę zarazę, gdziekolwiek ją spostrzeże. Ku temu zaś potrzebujecie WW. Bracia pomocy, wydawnictwa
 bo na coraz w nowszej szacie występujący błąd, nie wystarczy każdemu broń, którą wy- dzieł
 niósł ze studyów Seminarzyckich. Wydawnictwo zatem dzieł katolickich pod kierunkiem katolickich.
 Dra Władysława Miłkowskiego w Krakowie, możemy z tego względu polecić uwadze
 WW. Duchowieństwa. Ogłasza bowiem oprócz większych dzieł, broszury traktujące kwe-
 stye na czasie będące, i co dotychczas podało czytelnikom, zasługuje na zalecenie nasze.
 Broszurki „o Papieżu.“ „Co nam po zakonach?“ „Co to jest klerykalny?“ „Wierzyć czy
 nie wierzyć?“ „o Jezusie Chrystusie.“ i t. d. a obecnie tłumaczenie znakomitej pracy
 Arcybiskupa Maninga „Cezaryzm a Katolicyzm,“ w łatwy sposób dostarczają kapłanowi
 dowodów na zbijanie codziennie się ponawiających kłamstw i napaści, a tem samem na
 uratowanie nie jednej duszy od zatracenia.

Z Konsystorza biskupiego obrz. łac.

W Przemysłu 29. Kwietnia 1874.

Na prośbę ks. Krukowskiego Józefa, autora Teologii pasterskiej ogłaszamy WW. L. 1106.
 Duchowieństwu, że można nabyć u niego lub w Konsystorzu dzieło pod tytułem „Nauki Poleca się
 katechizmowe ks. Wicherta“ za 3 złr. 10 kr. a. w., którego 100 egzemplarzy otrzymał z WW. Ducho-
 Peplina, i za pomocą sprzedaży pragnie pokryć koszta druku na kompendyum Teologii wienstwu
 past. wyłożone. — Ponieważ się wspomniane nauki gruntownością i praktycznością zale- nauki kate-
 cają, przeto zwracając na nie uwagę WW. Duchowieństwa, do nabywania tychże zache- hicz, ks.
 Wicherta.

camy. Przy tej sposobności oznajmiamy, że ks. Krukowski ma jeszcze wielką ilość tabel przeszkód do małżeństwa, które po 10 ct. są do nabycia.

Z Konsystorza biskupiego ob. ł.

W Przemysłu 1go Maja 1874.

L. 1106. Tak w pierwszym dziele Teologii pasterskiej jak i w teraz wydanem kompendyum znalazł się błąd, który uszedł uwagi samego autora i recenzentów, a którego sprostowanie niniejszem polecamy: Na str. 449. §. 42. (komp.) o stosunku do Rusinów, powiedziano, że: „wszystkie dzieci idą za ojcem.“ Zdaniu temu sprzeciwia się dekret S. kongr. de Propag. Fide z 6. Października 1863. po tak zwanej konkordyi wydany, gdzie, pod lit. D. c. postanowiono: In posterum ubique proles e matrimoniis mixti ritus progenitæ educabuntur in ritu parentum juxta sexum. A zatem według dotychczasowej praktyki, dzieci z mieszanego obrządku małżeństwa wychowują się według obrządku rodziców, t. j. synowie w obrządku ojca a córki w obrządku matki.

Z Konsystorza biskupiego ob. ł.

W Przemysłu 1go Maja 1874.

Nr. 1411. JX. Seweryn Paszkowski, wikary przy kościele w Zakliczynie nad Dunajem Poleca się: Dziecezy Tarnowskiej wydał w tłumaczeniu polskiem dziełko O. Al. Lefebure T. J. po tytułem „Pociechy.“ (w 8. str. 278.) Zwracamy uwagę WW. Duchowieństwa na to dziełko do życia duchownego pomocne, a osobliwie do czytań duchownych bardzo przydatne, zapraszamy aby pragnący je nabyć spisawszy swe nazwiska i załączywszy należytość zgłosili się do Konsystorza, który autorowi poda właściwe adresy do uskutecznienia przesyłki. Jeden egzemplarz kosztuje 1 złr., więc o 30 ct. taniej, aniżeli w handlu księgarskim. Na okaz załącza się jeden egzemplarz wspomnionego dziełka do W. Urzędu dziekańskiego, który Konsystorzowi zwrócić należy, albo należytość zań uiścić.

W Przemysłu 3. Czerwca 1874.

Nr. 1410. JX. Marciński, autor książki pod tytułem: „Droga do prawdziwego spokoju sumienia“ mo-
Książkę „Droga do prawdziwego spokoju sumienia“ mo-
zną dostać z wydanie ma niepospolite zalety, i w skutek tego bardzo jest rozpowszechnione w diece-
odprawienie 6 Mszy św. zych królestwa polskiego, przeto polecamy je powtórnie WW. Duchowieństwu i wzywamy

my WW. XX. Dziekanów, ażeby z życzeniami swoich kondekanalnych zgłaszali się wprost do autora. Zgłoszenie się odnośne ma być na dowód, że pochodzi od Dziekana, zaopatrzone pieczęcią Dekanatu, nadto wyrażona dokładnie ostatnia stacya poczty, z której X. Dziekan odbiera przesyłki. Ponieważ idzie o koszta przesyłki, zatem obstalunek winien pochodzić od całego Dekanatu. Adres autora: X. Antoni Marciński, Warszawa, krakowskie Przedmieście N. 48.

W Przemysłu d. 3. Czerwca 1874.

Otrzymaliśmy od Dziekana fakultetu teologicznego w Ołomuńcu jeden egzemplarz N. 1392. pisma: „*Die Verehelichung der Stellungspflichtigen und der Militärpersonen.*“ Uważamy. Pismo: „*Die Verehelichung der Stellungspflichtigen und der Militärpersonen.*“ za stósowne zwrócić na nie uwagę WW. XX. rządców parafii, którzy w zawyłych często-króć wypadkach znajdują w niem jasne wyłożenie odnośnych ustaw obecnie obowiązujących

W Przemysłu 3. Czerwca 1874.

JX. Władysław Wierciszewski, katedralny Kaznodzieja Krakowski wydał w roku 1869. N. 1367. dwa tomy kazań niedzielnych i świątecznych, które zasłużyły na życzliwe przyjęcie WW. Duchowieństwa a w kompetentnych czasopismach kościelnych zaletnie ocenione były: Cezarian X. Wład. Poleca się ka-
lem uzupełnienia tychże kazań wydał Wielebny Autor trzeci tom jeszcze zawierający 20 Wierciszewskiego, arkuszy, i prosi o ogłoszenie WW. Duchowieństwu diecezalnemu przedpłaty na ten trze-kazn. katedr ci tom, która wynosi 2 Złr.; kto 5 egzemplarzy zamówi otrzyma szósty gratis. Radzi siękrakowskiego. przychylamy do jego życzeń i zwracamy WW. Braci Naszej uwagę na wspomniane dzieło, które i formą i treścią, na polecenie zasługuje. Pragnący nabyć to dzieło, niechaj się zgłaszają do Autora.

W Przemysłu 3. Czerwca 1874.

Z przyjemnością zwracamy uwagę WW. Duchowieństwa na świeżo wychodzące dzieło, N. 1494. X. Dra Krechowickiego, zawierające Wykład Składu Apostolskiego według Ewangelii i Ojców św. w naukach niedzielnych przez autora w archikatedrze Lwowskiej mianych. Poleca się ka-
Jakkolwiek bowiem nastął już u nas zwrot szczęśliwy do kazań, w których na na-
uce wiary budują Kaznodzieje nawoływania do życia sprawiedliwego, toć jeszcze potrzeba nie mało zachęty i dzieł posiłkowych, aby zbawienny zwrot ów stał się powszechnym. Krechowickiego.

Polecamy przeto rzeczone kazania jako nie tylko dla gruntowności rzeczy ale i dla mistrzowskiego języka wszelkiej pochwały godne.

Można je zamawiać w Konsystorzu albo w księgarni Seyfartha i Czajkowskiego we Lwowie. — Cena tomu pierwszego o 415 stron. w dużej 8ce na pięknym papierze wynosi 2 Złr. a. w.

Przemyśl 13. Czerwca 1874.

Maciej,
Biskup.

Z Konsystorza biskupiego o. ł.

W Przemyślu 6. Czerwca 1874.

Ks. Ignacy Łobos.

Kanonik Kanclerz.